

ka, ale celkový — z obchodního rejstříku nezjistitelný stav společenský, societas podle občanského zákona, utvořenou přistoupením onoho tichého společníka, pak ovšem tato societas v rejstříku zapsána není a bylo lze zařadit takový podnik mezi společenské podniky neregistrované, kde výhoda daňová platí i pro tichého společníka.

Jak vidíme, ponechal nový zákon — místo, aby dosavadní nejistý stav odstranil — dřívější pochybnosti a jest na snadě, že výklad finančními úřady bude ve smyslu prvním, pro poplatníka nepříznivém.

Bude tudíž opět ponecháno judikatuře Nejvyššího správního soudu, aby za změněného textu zákonného sjednala nápravu.

Podle části páté čl. 1. novely platí nová ustanovení od 1. ledna 1937.

ZE DNE

Notář Emanuel Touš sedmdesátníkem.

Dne 24. listopadu t. r. dožívá se sedmdesáti let dlouholetý příslušník stavu notářského, Emanuel Touš, notář v Č. Budějovicích, který po řadu let byl presidentem bývalé českobudějovické notářské komory. Rodem Západočech — narodil se dne 24. listopadu 1866 v Pečetíně u Klatov z rodiny rolnické. Mládí své prožil jako gymnasiální student v Klatovech a po absolvování právnických studií na pražské universitě byl v praxi notářské v Unhošti, dále ve Vodňanech u známého notáře — jihočeského spisovatele Mokrého, pak v Nymburce a Klatovech. V roce 1903 byl jmenován notářem v Počátkách, kde úřadoval do r. 1917, odtud byl jmenován do Českých Budějovic, kde působí dodnes.

Již v Počátkách, hraničících tehdy s poněmčelými okresy jihlavským a štokým, zúčastňoval se plně českého spolkového života, zejména v Sokole a též jako předseda České besedy. Ani v Čes. Budějovicích nezůstal stranou spolkového života a je zde čelným funkcionářem v Besedě, založené zesnulým dr. Zátkou. Při tom nezapomíná nikterak na dobročinné a kulturní spolky a na různé instituce národní, zejména

na Národní jednotu pošumavskou, a na svoji starou „lásku“, Spolek Klatovanů, nejsa jenom pouhým členem těchto spolků a institucí ale též jejich štědrým podporovatelem a mecenášem.

Jako notář je znám svojí absolutní objektivností ke smluvním stranám, jimž není jenom právním přítelem, ale i zkušeným životním rádcem, jemuž fiskální zájmy vlastní kanceláře velmi často ustupují stranou. Jeho ryzí charakter, nekompromisnost tam, kde většinou by mohla vzniknouti nějaká újma, a skutečná hodnota ve styku se stranami, přispěly k jeho značné popularitě jako člověka povahově krásného i jako notáře, vykonávajícího svůj úřad s plným vědomím jeho zodpovědnosti. Je ozdobou stavu a je jistě velké plus pro celý stav, když v městě, kde je na čtyřicet advokátů, nejširší vrstvy lidové v nynější, tak kritické době pro náš stav, obrací se stále s neztěněnou důvěrou na notáře Touše ve svých právních nesnázích a strastech. Kolegium notářů býv. českobudějovické notářské komory ocenilo po dlouhá leta tyto nesporné kvality charakterové a zvolilo jej v r. 1920 presidentem notářské komory, kteroužto funkci zastával až do zrušení této v minulém roce.

Nejen ve styku se stranami, ale i vůči svému personálu, kterému je stále zářným příkladem svojí, takřka nestárnoucí energii, zachovává tutéž krásnou vyrovnanost, která přispívá k všeobecné harmonii celé jeho kanceláře a jeho oblíbenosti.

Přes rány, které ho stihly tragickou smrtí jeho choti a syna, zůstal nezlomen, jako symbol pevného českého kořene, a nová generace doma — dva vnuci a vnučka — snaží se mu nahraditi tuto ztrátu.

Stav notářský s jeho adepty kolektivně přeje mu k jeho sedmdesátce: „Buď zdrav!“

—a—

Jmenování. Ministr spravedlnosti jmenoval kandidáta notářství JUDra Ludvíka Eisnera notářem v Ústí n. O.

Pokladníkem Spolku čsl. kandidátů notářství zvolen byl pan JUDr. Miloslav Vaváček, kandidát notářství v Kralupích n. Vlt.

Mezistátní úmluvy ohledně právní pomoci a vedení exekucí zamýšlí podle novinářských zpráv uzavřít ministerstvo zahraničních věcí s různými státy.

Vzhledem k tomu podalo předsednictví Stále delegace notářských komor ministerstvu tomu pamětní spis, v němž žádá, aby při uzavírání těchto smluv pamatováno bylo také na to, aby notářské spisy docílily v cizích státech plné věrohodnosti a průkaznosti a připuštěny byly jako exekuční titul.

Referát

o schůzi odboru „Praha“ spolku notářů československých, konané dne 24. října 1936 v restauraci „U Bumbříčků“ v Praze II., Palác Skaut.

Schůzi zahájil o 19. hod. 45 min. pan předseda, notář Jan Kralíček, za přítomnosti čtrnácti účastníků (6 notářů, 8 kandidátů notářství): Pan předseda notář Jan Kralíček, vicepresident J. Křen, Dr. Kříž, Dr. Kubr, Dr. Janatka, notář Žilka, kand. not.: Macas, Dr. Bébr, Dr. Hanna, Dr. Kašpar, Dr. Kozáková, Dr. Možuta, Dr. Plzák, Dr. Vaněček. Omluven byl president Dr. Ponec.

Pan předseda v úvodních slovech vzpomněl mimořádné události v právnickém životě — celostátního odborového právnického sjezdu. Vzpomněl zvláště vynikajících zásluh jednatele odboru, Dr. Kozákové, o úspěch sjezdu a vyslovil jí jménem odboru za veškeru práci dík. Dále vzpomněl památky zesnulého člena spolku, Dr. Ferdinanda Vojtíka, notáře ve Vrchlabí. Jeho památku uctili přítomní povstáním. Nato udělil pan předseda slovo jednatele spolku, Dr. Kozákové, Dr. Kozáková poděkovala za poctu, které se jí dostalo uznáním se strany pana předsedy. Referuje o finančních výsledcích právnického sjezdu. Konstatuje, že sjezd skončil značným aktivem, ač nebylo zde subvencí se žádné strany. Sborník sjezdový vyjde v listopadu. Resoluce sjezdové uskutečňuje Ústředí čsl. právníků, které zejména se stará o to, aby postuláty sjezdu byly tlumočeny ústavním činitelům. Byla již vyžádána audience u p. ministerského předsedy, na sjezdu usnesené resoluce budou předány p. min. sprav. Dr.